

Ο αγώνας τώρα αρχίζει... (Σωτήριος Σαρβάνης, Φοιτητής Θεολογίας)

/ [Πεμπτούσια](#)

«Τον Γολγοθά σου να μη τον φοβάσαι, ακόμα και ο θάνατος είναι νεκρός...», λέει ένα χριστιανικό τραγούδι. Και πόσο ισχύει, ιδιαίτερα όταν το νιώθεις. Όταν ξέρεις ότι ο ίδιος ο Χριστός ανέχτηκε το μίσος του κόσμου, τον οποίο και οδήγησε στον σταυρό του πόνου. Όταν ξέρεις ότι μετά τα σεπτά πάθη Του «ανέστη εκ νεκρών», τότε ξέρεις ότι ο σταυρός που κουβαλάς, ο Γολγοθάς που ζεις είτε μικρός είτε μεγάλος, δεν υπάρχει λόγος να τον φοβάσαι. Κι αυτό καλείται ο πιστός να πράξει την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Τι είναι η Μεγάλη Τεσσαρακοστή; Ένας αγώνας. Μια μάχη κατά των παθών. Πάθη υπήρχαν, υπάρχουν και πάντα θα υπάρχουν. Και αυτά αναζωπυρώνουν την αμαρτία, κάνοντας υπόδουλο τον άνθρωπο σε αυτήν. Αυτός είναι ο αγώνας που καλούμαστε να δώσουμε όλοι μαζί την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Γιατί όλοι μαζί; Επειδή επιζητούμε «την ενότητα της πίστεως και την κοινωνία του Αγίου Πνεύματος». Με την αγάπη και τον σεβασμό προς τον συνάνθρωπό μας και το αντίστροφο μπορούμε να κερδίσουμε αυτόν τον αγώνα και να στεφθούμε νικητές από τον Κύριό μας. Και τι μας ενώνει με τους άλλους ανθρώπους; Η κοινή πίστη, προσευχή και προσδοκία της δικής μας ανάστασης, όπως αναφέρει το Σύμβολο της Πίστεως.

Ο αγώνας αυτός που θα κληθούμε να πραγματοποιήσουμε αυτήν την «πένθιμη» περίοδο (γιατί και ο αγώνας του καθενός είναι ένα διαρκές πένθος) είναι μεγάλος. Για πολλούς από εμάς είναι ένα πανύψηλο βουνό που πρέπει να το ανεβούμε, ξέροντας ότι θα βρούμε πολλές δυσκολίες και αγκάθια που θα μας «γδάρουν». Κανένας δεν γυρνά από τη μάχη χωρίς να τραυματιστεί. Τα αγκάθια είναι οι πειρασμοί και θα μπαίνουν εμπόδια μπροστά μας. Μόνο με πίστη, προσευχή και μετάνοια μπορούμε να τα ξεπεράσουμε. Η ενανθρώπιση, η εκούσια κένωση και ο Σταυρός του Χριστού υποδεικνύουν εμπειρικά την οδό της αγάπης και της σωτηρίας. Είναι η «κρεμαστή» γέφυρα που θα πρέπει να διασχίσουμε με ισορροπία για να περάσουμε στην απέναντι όχθη της σωτηρίας της ψυχής μας και της απόλαυσης της δόξας του Κυρίου μας. Τίποτα δεν φοβίζει αυτόν που αγωνίζεται, προσεύχεται, μετανοεί και θεωρεί τα μέλλοντα παρόντα. Και αυτό άλλωστε αναφέρουν τόσο ο ίδιος ο Χριστός όσο και πριν από Αυτόν, Ιωάννης ο Πρόδρομος: *«Μετανοείτε, ήγγικε γαρ η βασιλεία των ουρανών»* (Μτθ. 4, 17).

Αυτή τη μάχη θα δώσουμε αυτή την τόσο γλυκιά αλλά και πένθιμη περίοδο. Θα είναι γλυκιά εάν αφιερώσουμε τους εαυτούς μας στην προσευχή και την μετάνοια με ταπείνωση, κατάνυξη, συντριβή και αληθινή συναίσθηση των αμαρτιών μας. Θα είναι όμως και πένθιμη, γιατί, όπως προαναφέρθηκε, ο αγώνας του ανθρώπου στην επίγεια ζωή του είναι ένας διαρκές πένθος και ταυτόχρονα πενθώντας για τα

Πάθη του Κυρίου μας που θα βιώσουμε σε λίγο καιρό.

Ο Ιερός Χρυσόστομος λέει: *«Αμάρτησες; Λυπήσου, μετανοώντας ειλικρινά και απαλλάσσεσαι από την αμαρτία. Δεν είναι κοπιώδες αυτό. Σαν να σου λέγει ο Θεός, να κλάψεις για τις αμαρτίες σου ζητώ. Δεν σου ζητώ να διασχίσεις πελάγη, να φθάσεις σε μακρινά λιμάνια, να περπατήσεις σε άγνωστα μέρη, να καταβάλλεις χρήματα, να διαπλεύσεις άγρια κύματα. Τι ζητώ; Να πενθήσεις για την αμαρτία»* (ΕΠΕ 30, 266).

Ο αγώνας τώρα αρχίζει. Ας οπλιστούμε με το έλεος και τη Χάρη του Κυρίου μας, με πίστη, προσευχή και ειλικρινή μετάνοια, όπως μας αναλύει παραπάνω ο Ιερός Χρυσόστομος, και τότε ο Χριστός θα έρθει *«σαν Κυρηναίος για να σηκώσει τον δικό μας τον Σταυρό»*. Σε λίγο καιρό θα βιώσουμε την Ανάσταση του Κυρίου μας που είναι το τέλος των παρόντων και αρχή των μελλόντων και μόνο με καθαρή την ψυχή μας μπορεί να κατανοηθεί. Ο αγώνας θα είναι μεγάλος και επίπονος, αλλά, *«τον Γολγοθά σου να μη τον φοβάσαι, ακόμα και ο θάνατος είναι νεκρός»*, αφού *«Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας...»*. Καλή και Αγία Μεγάλη Τεσσαρακοστή!